

Jiřina Rybáčková - životopis

Paní Jiřina Rybáčková (rozená Mlýnková) se narodila 20. 4. 1942 v Praze. Dětství a mládí prožila ve Škrétově ulici, v blízkosti náměstí Míru, společně s rodiči a mladší sestrou. Otec pracoval jako účetní, matka byla v domácnosti. Později ovšem i ona musela nastoupit do zaměstnání. Rodiče nikdy nebyli v komunistické straně, matka ale měla šest bratrů, z nichž někteří byli členy KSČ. Při rodinných setkání docházelo k diskusím o politice, na základě čehož si Jiřina vytvářela představu o tom, jak funguje demokracie. Že i přes rozdílné názory se lidé mohou mít rádi a vycházet spolu.

Základní školu a jedenáctiletku vychodila v blízkosti náměstí Míru, které se stalo důležitým místem jejího života. Po maturitě nemohla na vysokou školu, neboť neměla patřičný původ. Jako jedna z mála lidí hodnotí toto znevýhodnění kladně, neboť se dostala do redakce zahraniční literatury v Mladé frontě. Byla to práce, která jí velmi bavila, navíc se mnohem starší kolegové stali jejími dobrými přáteli. Studium cizích jazyků jí nakonec bylo umožněno a studovala na Filosofické fakultě Karlovy univerzity v letech 1962 – 1967.

Konec 60. let byl obdobím velkých společenských změn. Jiřina Rybáčková byla jedním z 12 zakládajících členů Klubu angažovaných nestraníků, jehož se stala sekretářem. Předsedou byl Ludvík Rybáček, pozdější manžel paní Rybáčkové. Klub sdružoval zájemce o politickou angažovanost, kteří nechtěli být členy KSČ ani žádné jiné tehdy existující politické strany.

Veškeré naděje na politické změny zastavila sovětská invaze v srpnu 1968. Tehdy zrovna Jiřina Rybáčková pobývala ve Francii. A přestože dostávala nabídky, aby se zpět do Československa nevracela, vrátila se, neboť zde měla rodinu a přátele. Nicméně vývoj v následujícím roce nakonec paní Rybáčkovou a jejího partnera přiměl k rozhodnutí, že vycestují na nějakou dobu z Československa. Pro svůj další společný život si vybrali Spojené státy americké. Z plánovaných několika let tam nakonec strávili 24 let.

V USA oba začali pracovat. Jiřina na univerzitě v Princetonu pracovala jako redakční asistentka a v univerzitní knihovně vedla oddělení hispánských a španělských sbírek. V roce 1970 se provdala za Ludvíka Rybáčka. V roce 1979 se jim narodil syn Jan James.

Při návštěvě Prahy v srpnu 1989 hovořili se svými přáteli o tom, že brzy dojde k výrazným politickým změnám, ovšem téměř nikdo nebral jejich řeči vážně. Po událostech 17. listopadu 1989 se manželé Rybáčkovi rozhodli, že se vrátí zpět do Československa. Ale protože chtěli, aby jejich syn dokončil základní vzdělání v USA, vrátili se až v roce 1993. Náhoda tomu chtěla, že od městské části Prahy 2 dostali k dispozici půdní prostor na náměstí Míru, kde si vybudovali podkrovní byt, v němž paní Rybáčková bydlí dodnes.

Životopis vypracovali žáci ZŠ a MŠ Resslera, Praha 2

Kolářová Terezie, Kovačević Marko, Machaň František Oliver, Urban Tomáš, Vlčková Viktorie